

til det; der er jo ikke skattefradrag for den kontingentbetaling.

Så Socialdemokratiet skal kigge sig selv grundigt i spejlet, og inden de gør det, skulle de lige kaste et blik på køen af mennesker, der ikke kan blive behandlet, og så igen svare på: Er den socialdemokratiske velfærdsmodel i virkeligheden noget at råbe hurra for?

Vi har en overdødelighed i Danmark f.eks. af brystkræft, så vi er på niveau med lande som Polen og de baltiske lande. Hvis man kunne, kunne man spørge de kvinder, om de synes, at det socialdemokratiske velværdssamfund, om de grundlæggende principper, har hjulpet dem. Svaret er n-e-j, og derfor er den fane, Socialdemokratiet holder højt i denne her forbindelse, ja, den er rød, men den er rød af en helt anden årsag end den traditionelt socialistiske. Det er på grund af de patienter, som dør, fordi de ikke kan komme i behandling.

Jeg takker for støtten fra både Venstre og Det Konservative Folkeparti og har selvfølgelig forståelse for, at der er indgået en finanslovaftale, og at den selvfølgelig skal respekteres.

Så var SF's ordfører, hr. Aage Frandsen, meget præcis ved at sige, at det lovforslag, vi lige har behandlet, L 149, om alkoholafvænnning, var grænsen for SF. Det bliver spændende at se, hvordan SF forholder sig, når der kommer forslag med hensyn til folk, der har problemer med pillemisbrug, narkotikamisbrug eller behov for tobaksafvænnning, om SF så vil stemme nej. Det tror jeg ikke SF vil gøre. For det er jo unaturligt, at man har udnævnt alkoholafvænnning som noget exceptionelt. Det er da lige så forfærdeligt, hvis en medarbejder har problemer med pillemisbrug, eller hvis en medarbejder er så uheldig ligefrem at få et narkotikamisbrug. Og de mennesker burde vi da støtte – vi burde støtte både dem og virksomhederne i at få dem afvænnet.

Jeg takker også for støtten fra Dansk Folkeparti og ikke mindst støtten fra CD, der jo har været bannerførere i forbindelse med det foregående forslag.

Så støttede Kristeligt Folkeparti også og tak for det, men jeg har svært ved at forstå, hvorfor Det Radikale Venstre er modstander af det her.

Sagen er jo den, at det jo er fair nok, at Enhedslistens hr. Frank Aaen mener, at det offentlige skal sidde på tingene. Det gjorde det offentlige også i Østeuropa; da stod det offentlige også for fremstillingen af sko og madbutikker osv. Hver gang det offentlige inddrog et el-

ler andet, blev der kødannelser. I Danmark har det offentlige næsten monopol på sundhedsvæsenet, så der er kødannelser. Det er jo ikke det, vi ønsker i Danmark.

Og hvis vi f.eks. kigger på udbudet af butikker, så har hr. Helveg Petersen vel næppe forestillet sig, at det ville være sådan, at der var nok af butikker i Danmark og nok af medarbejdere i butikkerne, hvis det var Folketinget, der besluttede, hvor mange der skulle være. Sådan er det selvfølgelig ikke. Og derfor vil det også være sådan, at i det øjeblik, sundhedsområdet bliver givet frit, så sørger markedsmekanismene for, at der er nok af medarbejdere, og at der er en overflod af udbud og tilbud.

Det sidste, jeg vil sige, drejer sig om det paradoks, vi har i Danmark. Hvis man på en virksomhed beslutter sig for at tegne en gruppelevsfor sikring for alle medarbejdere eller kun for nogle medarbejdere – det er oven i købet også noget, der indgår i overenskomstforhandlingerne – så må arbejdsgiveren, så må virksomheden gerne medvirke til at betale for en livsforsikring. Men navnet er måske lidt misvisende, for det handler sådan set ikke så meget om, hvad der sker, mens man er i live, men derimod om, hvad der sker, når man er død. Det må virksomheden godt engagere sig i og betale for gruppelevsfor sikringer. Men hvis virksomheden vil tegne en forsikring, som medarbejderne kan få glæde af, mens de er i live, så de f.eks. kan komme hen og få behandling for en lidelse på et hospital, så må man ikke.

Det er ikke til at forstå for almindelige mennesker, at virksomheden rent skattemæssigt godt må engagere sig i folks død, men ikke i at sørge for, at de, så længe de er i live, så kan have en ordentlig tilværelse. Der har regeringen og ikke mindst Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre et alvorligt forklaringsproblem, og de har ikke engang formået at viske tavlen ren i dag.

Men tak for støtten fra 89 mandater og ærgerligt, at det er et enkelt færøsk mandat, der skal afgøre, at det her ikke bliver vedtaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg skal spare Tinget for en større debat med hr. Kim Behnke. Jeg tror ikke, vi når til enighed alligevel, men jeg har lige tre bemærkninger.

For det første om bureaukratiet i det offentlige sundhedsvæsen: Jeg hører jo også til dem, der mener, at ting kan tilrettelægges en del ste-